

ఇరవైనాలు గంటలు.

'శేషయ్యా?'

'ప్రభూ! నమస్తే!'

'ఈవేళ తారీకంత?'

'చిత్తం-ముప్పయ్యొకటండీ.'

'అలాగనా? అంటే ఒహటో తారీకు రేపే నన్నమాట?'

'చిత్తం-అంతేనండీ.'

'.....'

'ఏమిటలా అనుమానిస్తున్నారు?'

'ఒహటో తారీకు రేపుకాడేమోనని.'

'రేపేనండీ-అబద్ధమాడతానా మీతో?'

'శేషయ్యా! ఒహటో తారీకు రేపుకాడోయ్-ఎల్లండీ-'

'హా ప్రభూ! పొరబడతున్నారు.'

'లేదు లేదు శేషయ్యా! ఒహటో తారీకు ఎల్లండీ-రేపు ముప్పయ్యొకటి-ఈవేళ ముప్పయి-నిన్న ఇరవై తొమ్మిది-'

'ప్రభువులు పొరబడతున్నారని ముందే మనవి చేసుకున్నా. ఇప్పుడు తమరు ధృవంగా పొరబడటమే గాకుండా నన్ను హడలగొట్టి చంపుతున్నారు కూడాను!'

'లేదు లేదు శేషయ్యా-ఏమీ పొరబాటులేదు. నాఉద్దేశం నువ్వింకా అర్థంచేసు....'

'నామొహం! అదుగో కేలండరు చూసుకోండి కావలిస్తే-'

'వెధవ కేలండరు! దానికీ మనం బానిసల మవకూడదు.'

'అయితే ఈవేళ ముప్పయ్యొకటి కాదంటారా? రేపు ఒహటి కాదంటారా? నిన్న ముప్పయి కాదంటారా-'

'కాదు కాదు కాద-మనం ఆ పద్ధతంతా మార్చేస్తున్నాం-'

'.....?'

‘ఇంకా నా ఉద్దేశం గ్రహించలేదోయ్ ?’

‘నా మొహమండీ-నన్ను నలిపి చంపుతున్నారు-’

‘విను శేషయ్యా! ఈ వేళటినుంచి మన సంస్థానంలో గడియారా
లన్నీ ఇరవై నాలుగ్గంటలు వెనక్కు తిరుగుతాయి-’

‘.....?’

‘అలా చూడకు- తెలిసిందా ?’

‘హయ్యోరామ !’

‘విను విను విను-మన కామాత్రం అధికారం లేదంటావా?’

‘అంతా కావాలాన్ని ఒకగంట ముందుకి తోస్తే మనం ఇలా-’

‘ఎవళ్ల సదుపాయాలు వాళ్లవి-మన సంస్థానంలో ఇంతటినుంచి కాలం
ఇరవై నాలుగ్గంటలు వెనక్కు వెడుతుంది-’

‘అంతా ముందుకిపోతూంటే మనం వెనక్కి !’

‘అట్టే వ్యాఖ్యానం చేయకు-ఈ వేళ ముప్పయ్యోతారీఖుని టమటమా
కొట్టించు సంస్థానమంతటా-’

‘అప్రదిష్ట పని!’

‘ముక్కుమీద వేలుతియ్యి. అనంతమైన కాలాన్ని ఒక్కకాయితం
ముక్కతో, ఒక్కకలం పోటుతో వెనక్కు మళ్ళించాల్సిన సమయంలో
నీ చెయ్యి అ ప్రయోజనంలేని ముక్కుమీద-’

‘ప్రభూ! ఈ అప్రదిష్టకు పునాది నా చేతి గూడుగా వద్దు-ఇదుగో
నా రాజీనామా ఉత్తరం-’

‘వెర్రీ శేషయ్యా! అంత ఆలోచన లేదేమోయ్ నీ బుర్రకు?’

‘ఏ మాలోచించమంటారు నా మొహం?’

‘శేషయ్యా! మన సంస్థానంలో మన ఇష్టం - మన రాజ్యం-మనకి
ఎలా సదుపాయంగావుంటే అలాగ కాలాన్ని మార్చుకుంటాము-ఈ వేళ
తారీఖు ముప్పయ్యే! మళ్ళీ మాట్లాడితే ఇరవై తొమ్మిదే అంటాను-’

‘ప్రభువుల శ్రేయస్సు కోరిన నా కడపటి హితవు-ఈ చేష్టలు చూసి
అంతా నవ్వుతారు-’

‘నవ్వి నవాళ్ల ముక్కులు నులిమేస్తామ్. తుప్పతీస్తామ్-నా సంస్థానం, నా అధికారం, నా...’

‘మీ సంస్థానానికి ఇకనుంచి మంత్రులుకూడా మీరే-ఇదుగోనా రాజీనామా ఉత్తరం-మరి కెలవు-’

‘శేషయ్యా! మూర్ఖుడా! తొందరపడకు-ఇంతకీ ఈ మార్పును నేను ఎందుకు చేస్తున్నానో గ్రహించావా?’

‘పిచ్చాసుపత్రులను నింపడానికి-అందులో నాకూడా తమపక్కన ఒక మంచం వేయించడానికి-’

‘టాట్! ఆలోచనలేనిమనిషి! ఎక్కడ తగలడ్డదోయి నీ నూత్ము బుద్ధంతా? చెప్తున్నావిను-ఈవేళ ముప్పయ్యోతారీకు, రేపు ముప్పయ్యోకటి, ఎల్లుండి...’

‘హయ్యో! ఎంతగా చెడిపోయింది మీ మెదడు!’

‘శేషయ్యా! ఆగు! నువ్వు రేపే ఒహట్లోతారీకు అనుకుంటున్నావు కామోసు...?’

‘నా మొహమండి! నాశ్రాద్ధం! నే ననుకునే దేమిటి, కేలండర్లన్నీ కోళ్ళయి కూస్తుంటేనూ?’

‘వెధవ కేలండర్ల వ్రాసు మన కెంగుకు-అవి మన సౌకర్యాలను గుర్తించవు-’

‘ఇప్పుడు మనకొచ్చిన అసౌకర్యమేమిటండీ?’

‘శేషయ్యా! అలాదారిలోకిరా! రేపు ఒహట్లోతారీకై తే మన కెంత ప్రమాదమో గుర్తించావా?’

‘ఉహూ! నాకేమీ ప్రమాదం గోచరించడం లేదండీ-?’

‘వెధవ మంత్రిత్వం వెలగబెట్టేవులే-ఇంతేనా నీ తెలివితేటలు?’

‘నాకేమీ అర్థంకావటం లేదండీ-’

‘మందు వెళ్ళి టమటమా వేయించు మన కొత్త పద్ధతి ప్రకారం ఒహట్లో తారీకు ఎల్లుండని-’

‘మీరు నన్ను చంపండి, కౌల్చండి—ఒక్క ఆఖరు మనవి-ఒకటో తారీకు సశాస్త్రీయంగా రేపే, అది అలా అయితే మనకు వచ్చిన నష్ట మేమిటో కాస్త...’

‘ఇంకా మెల్లిగా అడుగుతున్నావా? ప్రైజరీ ఖాళీగావుంది, ఇరవై నాలుగ్గంటలలోగా డబ్బువచ్చే సూచనలులేవు. రేపు ఒహటో తారీకైతే మనం అందరికీ జీతా లెలా యిస్తామోయ్ వెర్రివాడా!’

రాజుగారి కనీసపు కోర్కెలు

‘శ్రేష్ఠయ్యా!

‘సుప్రభాతం ప్రభూ!’

‘మాశావా... పేపర్లలో...’

‘ఏమిటండీ—?’

‘మెడ్రాసులో పాకీవాళ్ళు సమ్మె కట్టారుట—?’

‘కావచ్చునండీ.’

‘పాకీవాళ్ళు!’

‘చిత్తం—’

‘వాళ్ల హక్కులను వాళ్ళు సంరక్షించు కుందుకు!’

‘చిత్తం—’

‘డాక్టర్లు, ప్రిండర్లు, రాచకీయవేత్తలూ, జర్నలిస్టులూ చేయలేని పనిని—’

‘చిత్తం—’

‘ఈ పాకీవాళ్ళు చేశారు!’

‘చిత్తం! చేశారండీ—’

‘మన రాజ్యంలో ఎప్పుడైనా ఎవరైనా సమ్మె కట్టారా?’

‘లేదండీ. ప్రభువుల హయాంలో అటువంటి...’

‘ఎవళ్ళూ, ఎప్పుడూ సమ్మె చేయలేదూ మన సంస్థానంలో?’